

SỐNG ẨN KÍN THEO GƯƠNG CHÚA GIÊSU VÀ MẸ MARIA

... **Thánh nữ Bernadette Soubirous** (1844-1879) được diễm phúc trông thấy Đức Mẹ MARIA hiện ra 18 lần trong vòng 5 tháng tại Lộ Đức, từ ngày 11 tháng 2 đến ngày 16 tháng 7 năm 1858.

9 năm sau những ngày hồng phúc ấy, Chị Bernadette tuyên khấn lần đầu trong dòng các Nữ Tu Bác Ái thành Nevers (Trung Pháp). Hôm đó là ngày 30-10-1867. Chị Bernadette - tên dòng là **Marie Bernarde**- tròn 23 tuổi.

Theo tục lệ trong dòng, vào buổi chiều ngày tuyên khấn, các nữ tu khấn tạm tập hợp lại để nhận bài-sai từ Mẹ Bề Trên và Đức Giám Mục bản quyền. Chiều hôm ấy, Chị Bernadette cũng có mặt cùng với 44 khấn sinh khác. Đến lượt mình, Chị đến quỳ trước mặt Đức Cha Laurence Fourcade và đọc bài-sai.

Đức Giám Mục quay sang hỏi Mẹ Bề Trên:

- Bà chỉ định cho Chị này làm công việc gì?

Thoáng điểm nụ cười trên môi Mẹ Bề Trên Joséphine Imbert trả lời:

- Thưa Đức Cha, con trẻ này không biết làm một cái gì hết! Chị đi đến đâu sẽ trở thành gánh nặng cho nơi đó!

Mọi người im lặng như tờ. Đức Cha chăm chú nhìn Chị nữ tu trẻ tuổi, đang khiêm tốn quỳ dưới chân ngài. Rồi như được ơn trên soi sáng, Đức Giám Mục ứng khẩu ban bài-sai:

- Cha chỉ định cho con nhiệm vụ cầu nguyện!

Cùng lúc đó, Đức Cha sực nhớ Chị Bernadette đang ở trong Dòng hoạt động chứ không phải Dòng chiêm niệm. Vì thế Đức Giám Mục hỏi lại:

- Con quả thật không biết làm một cái gì hết sao?

Chị Bernadette khiêm tốn đáp:

- Thưa Đức Cha, Mẹ Bề Trên thật không sai lầm! Quả đúng như vậy!

Đức Giám Mục tiếp lời:

- Vậy thì, thật tội nghiệp cho con! Phải làm gì với con bây giờ? Mà tại sao con lại vào Dòng?

Chị Bernadette đơn sơ thưa:

- Hồi còn ở Lộ Đức, con đã trình bày điều đó với Đức Cha và Đức Cha bảo không sao hết!

Vị Giám Mục hơi lúng túng, không biết giải quyết ra sao. Sau cùng, Đức Cha hỏi:

- Nhưng ít ra là con cũng biết mang thức ăn, lật rau chứ?

Chị Bernadette đáp:

- Con sẽ cố gắng!

Quay sang Mẹ Bề Trên, Đức Cha nói:

- Chúng ta sẽ giữ Chị này ở lại đây ít lâu. Sau đó, nếu thấy là Chị hữu dụng trong một số công việc nhỏ nhặt nào đó, thì sẽ gửi Chị đi giúp xứ!

Hắn Chị Bernadette phải thật khiêm tốn để chấp nhận lời nhận xét của Mẹ Bề Trên và của Đức Giám Mục! Nhưng đó là chuyện không thành vấn đề đối với Chị! Người ta đọc trong sổ tay tĩnh tâm của Chị hàng chữ:

-Ơn chính phải xin: sống thật ẩn kín theo gương Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Đức Mẹ MARIA.

Chị Bernadette đã xin và đã sống ơn ẩn kín này. Trong Thánh Lễ an táng Chị, trước linh cữu Chị, Đức Cha Lelong lớn tiếng tung hô nhân đức khiêm nhường của Chị Bernadette:

- Hỡi các nữ tu, các Chị là những người biết rõ rằng không phải người ta tìm cách dấu kín Chị, nhưng chính Chị tự ẩn mình đi, và Chị càng ẩn mình bao nhiêu thì càng tốt bấy nhiêu.. Chị không thích gợi lại quá khứ, nhưng tìm cách quên đi, hay ít là, làm cho người khác quên đi!

Một nữ tu cùng dòng, 40 năm sau, đã nói về nhân đức khiêm nhường của Chị Bernadette:

- Người ta dạy con khiêm nhường là quên mình đi. Vậy thì nơi Chị, khiêm nhường quả là như thế đó. Chị không bao giờ nói về mình, lo lắng chăm sóc cho mình. Khiêm nhường là nhân đức thật cao cả nơi Chị. Con nghĩ, chính Đức Mẹ MARIA đã thông truyền nhân đức này cho Chị khi Đức Mẹ hiện ra với Chị.

Một ngày, một nữ tu hỏi Chị Bernadette xem Chị có cảm thấy bị hạ thấp trong cuộc sống ẩn kín nơi tu viện, sau khi được mọi người biết đến vì những cuộc hiện ra của Đức Mẹ MARIA tại Lộ Đức không, Chị trả lời:

- Sao Chị hỏi thế, Chị nghĩ gì về em? Chị không biết là em hiểu rõ rằng nếu Đức Mẹ chọn em, chính vì em là người dốt nát nhất. Nếu Đức Mẹ tìm được người nào khác dốt nát hơn, hẳn là Đức Mẹ sẽ chọn người ấy!

Một ngày, hai thanh nữ từ Lộ Đức đến nhập dòng. Hai cô đưa cho Chị Bernadette xem tấm hình chụp hang đá Lộ Đức, với ước mơ thầm kín sẽ nghe Chị nói về các cuộc hiện ra. Chăm chú nhìn tấm hình chụp hang đá Lộ Đức thân yêu, Chị buông câu nói băng quơ:

- Chà, mấy cây bạch-dương bữa nay cao ghê!

Một lần khác, một nữ tu cũng đưa cho Chị xem tấm hình chụp hang đá Lộ Đức với dụng ý dò xem phản ứng của Chị. Đang chăm chú nhìn tấm hình, Chị Bernadette bỗng ngược mắt hỏi Chị kia:

- Chối dùng để làm gì?

- Để quét dọn!

- Rồi sau đó?

- Sau đó thì người ta dựng nó vào xó cửa!

Chị Bernadette điềm nhiên nói:

- Đó cũng là câu chuyện cuộc đời em. Đức Mẹ MARIA đã dùng em. Giờ đây xong công việc, người ta đặt em lại chỗ cũ của em. Em thật sung sướng và cứ ở nguyên trong tình trạng ẩn kín này!

... Ngay giờ ấy, được Thánh Thần tác động, Đức Chúa GIÊSU hớn hờ vui mừng và nói: "Lạy CHA là Chúa Tể trời đất, Con ngợi khen CHA, vì CHA đã giấu kín không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Nhưng lạy CHA, vì đó là điều đẹp ý CHA .. CHA Thầy đã giao phó mọi sự cho Thầy. Và không ai biết Người Con là Ai, trừ CHÚA CHA, cũng như không ai biết CHÚA CHA là Ai, trừ Người Con, và kẻ mà Người Con muốn mặc khải cho" (Luca 10,21-22).

(Mgr. Francis Trochu, "SAINTE BERNADETTE, LA VOYANTE DE LOURDES", Emmanuel Vitte, 1954, trang 420 + 471-477)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt